

Nr. 4084/2026

07-04-2026

Către: **DOAMNA IOANA BRAN - VOINEA**
SECRETARUL GENERAL AL CAMEREI DEPUTAȚILOR

Ref. la: punctele de vedere ale Guvernului aprobate în ședința Guvernului din data de 02 aprilie 2026

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL
Nr. 212822
20 26 Luna 04 Ziua 08

STIMATĂ DOAMNĂ SECRETAR GENERAL,

Vă transmitem, alăturat, în original, **punctele de vedere ale Guvernului** referitoare la:

1. *Proiectul de Lege pentru completarea art. 94 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției (Bp. 741/2025, L. 79/2026); Plx 247/26*
2. *Propunerea legislativă pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații și pentru abrogarea art. 53 pct. 22 din Legea nr. 129/2019, în vederea punerii de acord cu Decizia Curții Constituționale nr. 349/2025 (Bp. 317/2025, Plx. 457/2025);*
3. *Propunerea legislativă privind interzicerea excluderii anumitor defecte de la garanția legală și comercială acordată consumatorilor (Bp. 525/2025, Plx. 68/2026);*
4. *Proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, republicată, cu modificările și completările ulterioare (Bp. 532/2025, Plx. 116/2026);*
5. *Propunerea legislativă privind reorganizarea Institutului pentru Studiarea Revoluției Române din Decembrie 1989 și înființarea Agenției pentru Memoria Revoluției Române din Decembrie 1989 (Plx. 74/2026); (republică)*
6. *Propunerea legislativă privind consolidarea controlului oficial asupra fructelor și legumelor provenite din import, pe baza evaluării riscului (Bp. 700/2025, Plx. 164/2026);*
7. *Proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice (Bp. 567/2025, Plx. 107/2026);*
8. *Propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 406/2001 privind acordarea unor drepturi persoanelor care au avut calitatea de șef al statului român (Bp. 318/2025, Plx. 458/2025);*
9. *Propunerea legislativă pentru instituirea anului 2026 - Anul Statelor Unite ale Americii în România (Bp. 1/2026, L. 116/2026).*

Cu deosebită considerație,

NINI SĂPUNARU

SECRETAR DE STAT

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit.b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă privind reorganizarea Institutului pentru Studierea Revoluției Române din Decembrie 1989 și înființarea Agenției pentru Memoria Revoluției Române din Decembrie 1989*, inițiată de domnul senator neafiliat Gheorghe Vela (Plx.74/2026).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare reorganizarea *Institutului pentru Studierea Revoluției Române din Decembrie 1989*, și transformarea acestuia în *Agenția pentru Memoria Revoluției Române din Decembrie 1989*, instituție publică cu personalitate juridică, aflată sub controlul Parlamentului României.

II. Observații

1. Referitor la utilizarea denumirii *Agenției* în cuprinsul art. 1 al inițiativei legislative, menționăm că, potrivit normelor de tehnică legislativă, după prima menționare completă a denumirii „*Agenția pentru Memoria Revoluției Române din Decembrie 1989*”, aceasta trebuie să fie urmată de sintagma „*denumită în continuare Agenția*”, pentru asigurarea consecvenței terminologice pe parcursul actului normativ.

De asemenea, precizăm că soluția potrivit căreia autoritatea ar urma să funcționeze „*sub controlul Comisiei parlamentare*” nu este compatibilă cu natura juridică a comisiilor parlamentare care, potrivit art.64 din Constituție, reprezintă structuri de organizare internă ale Parlamentului.

2. La art. 3 pct. 5 din inițiativa legislativă, prin soluția de reorganizare propusă, apreciem că nu sunt respectate dispozițiile art. 117 alin. (3) din *Constituție*, întrucât nu este configurat în mod clar raportul de control exercitat de Parlament asupra autorității vizate.

În acest sens, observăm că nu sunt respectate nici prevederile art. 69 și următoarele din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare*, prin care se stabilește modul în care se organizează și funcționează o autoritate administrativă autonomă supusă controlului Parlamentului.

3. Referitor la trimiterea la „*normele incidente*” din cuprinsul art. 3 pct. 6, precum și formulările de genul:

- „*potrivit legislației privind acordarea titlurilor și certificatelor pentru participanții la Revoluția Română din Decembrie 1989*” (art. 3 pct.8);

- „*potrivit legislației muncii și legislației aplicabile personalului din instituțiile publice*” (art. 3 pct. 11);

- „*potrivit legislației privind proprietatea publică și regimul juridic al bunurilor din domeniul public și privat al statului*” [art.6 alin. (3)];

- „*în condițiile legii*” [art. 6 alin. (5), art. 6 alin. (6), art. 9 alin. (2), art.13 lit. c), art. 16 alin. (3) și art. 17 alin. (1)];

- „*potrivit legislației muncii și legislației aplicabile instituțiilor publice finanțate de la bugetul de stat*” [art. 9 alin. (1)];

- „*alte acte normative aplicabile instituțiilor publice*” [art. 9 alin. (3)];

- „cu respectarea legislației privind informațiile clasificate și protecția datelor” [art. 13 lit. b)];
- „potrivit legislației în vigoare” [art. 21 alin. (2)];
- „legislația aplicabilă personalului contractual sau funcționarilor publici” [art. 25 alin. (3)];
- „cu respectarea legislației privind protecția datelor personale, informațiile clasificate și regimul documentelor istorice” - art. 25 alin. (5), precizăm că fără să se indice în concret care sunt actele normative sau articolele din actele normative expres menționate nu se respectă prevederile art. 50 din *Legea nr. 24/2000* cu privire la modul de redactare al normei de trimitere.

4. O serie de termeni și sintagme din cadrul inițiativei legislative au caracter echivoc. În acest sens, apreciem că era necesar ca aceștia să fie definiți în cuprinsul proiectului de act normativ sau prevederea să fie reglementată ca o normă de trimitere, în conformitate cu art.25, respectiv art.50 din *Legea nr.24/2000*:

- „orice alte situații juridice active sau pasive existente” din cuprinsul art. 1 alin. (3) proiectul de act normativ;
- „exercitarea oricărei activități publice ori private” din cuprinsul art. 7 alin.(3) lit. c) din inițiativa legislativă;
- „domenii relevante pentru activitatea instituției” din cuprinsul art. 9 alin.(2) din inițiativa legislativă;
- „instituțiile de profil” din cuprinsul art. 13 lit. c) din inițiativa legislativă;
- „persoană cu rol de coordonare tehnică a activităților administrative” din cuprinsul art. 14 alin. (5) din inițiativa legislativă;
- „alte surse legal constituite” din cuprinsul art. 17 alin. (1) lit. c) din proiectul de act normativ;
- „comisii parlamentare competente” din cuprinsul art.26 alin.(3) din proiectul de act normativ.

5. La art. 5 din inițiativa legislativă, precizăm că nu rezultă cu suficientă claritate în ce constă autonomia *Agenției*, în condițiile în care aceasta se află sub controlul unei comisii parlamentare permanente comune și este finanțată prin bugetul Secretariatului General al Guvernului, aspect ce impune clarificări suplimentare.

Precizăm că, în prezent, Institutul pentru Studiarea Revoluției Române din Decembrie 1989 este instituție publică finanțată din venituri

propriei și subvenții, conducătorul acestuia având calitatea de ordonator terțiar de credite în subordinea Senatului României (ordonator principal de credite).

Având în vedere prevederile art.5 din inițiativa legislativă, considerăm că era necesar să fie analizate prevederile alin.(1) al art.16 din inițiativa legislativă, deoarece conducătorul acestei agenții nu poate avea calitatea de ordonator principal de credite, ci calitatea de ordonator terțiar de credite (și în contextul în care nu va avea în subordine alte instituții publice cu personalitate juridică).

Menționăm că, potrivit prevederilor alin.(3) al art.20 din *Legea nr.500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare*, „conducătorii instituțiilor publice cu personalitate juridică din subordinea/coordonarea ordonatorilor principali de credite sunt ordonatori secundari sau terțieri de credite, după caz”.

De asemenea, precizăm că, potrivit prevederilor alin.(1) al art.62 din *Legea nr.500/2002*, „finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale instituțiilor publice se asigură astfel:

a) integral din bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, după caz;

b) din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, după caz;

c) integral, din veniturile proprii”.

Astfel, considerăm că era necesară analizarea sintagmei „finanțată de la bugetul de stat” regăsită la art. 5 din inițiativa legislativă, înscriindu-se explicit modalitatea de finanțare a instituției publice reorganizate.

Totodată, considerăm că era necesară reanalizarea atât a sintagmei „instituție publică autonomă” de la art.5, în contextul prevederilor art.16 din *Legea nr.500/2002*, cât și a prevederilor art.29 referitoare la aprobarea regulamentului de organizare și funcționare al *Agenției*.

În situația în care intenția de reglementare era aceea ca *Agenția* să fie instituție publică finanțată integral din bugetul de stat, în subordinea Secretariatului General al Guvernului, trebuia avută în vedere și formularea art.16 la care trebuiau avute în vedere și prevederile alin.(2) al art.10 și ale art.67 din *Legea nr.500/2002*, conform cărora: „Art.10 - Este interzisă elaborarea de acte normative prin care se creează cadrul legal pentru constituirea de venituri care pot fi utilizate în sistem extrabugetar, cu excepția prevederilor art.67”.

*„Art.67 - Regimul de finanțare a unor activități sau instituții publice
Guvernul poate aproba înființarea de activități finanțate integral din venituri proprii pe lângă unele instituții publice sau schimbarea sistemului de finanțare a unor instituții publice, din finanțate potrivit prevederilor art.62 alin.(1) lit.a) și lit.b) în finanțate în conformitate cu prevederile art.62 alin.(1) lit.b) și c), după caz, stabilind totodată domeniul de activitate, sistemul de organizare și funcționare a acestor activități, categoriile de venituri și natura cheltuielilor”.*

6. Considerăm că era necesară completarea atât a „Capitolului III – Principalele soluții propuse prin proiectul de lege” din *Expunerea de motive*, cât și a alin.(1) al art.6 din inițiativa legislativă cu date de identificare/informații privind sediul în care va funcționa *Agenția pentru Memoria Revoluției Române din Decembrie 1989 (Agenția)*, regimul juridic al imobilului respectiv, precum și dreptul real pe care *Agenția* îl exercită asupra imobilului respectiv, după caz.

7. Având în vedere că, potrivit prevederilor alin.(2) al art.6 din inițiativa legislativă, „*Patrimoniul Agenției este constituit din bunurile mobile și imobile aflate în domeniul public sau privat al statului, preluate de la Institutul pentru Studierea Revoluției Române din Decembrie 1989 (...)*”, apreciem că era necesară completarea inițiativei legislative cu două anexe care să cuprindă bunurile din domeniul public al statului, respectiv bunurile imobile din domeniul privat al statului preluate în administrare de *Agenție de la Institutul pentru Studierea Revoluției Române din Decembrie 1989*, după caz.

8. La art. 7 alin. (3) lit. b) se menționează că funcția de președinte este incompatibilă cu „*orice funcție de demnitate publică, alta decât cea obținută prin numirea prevăzută la alin. (1)*”, dar nu se precizează în concret, în întregul act normativ, care este funcția de demnitate publică a președintelui *Agenției*.

În ceea ce privește art. 7 alin. (3) lit. c), considerăm că se impunea definirea expresă a sintagmei „*conflict de interese*”, pentru a asigura claritatea, previzibilitatea și aplicarea unitară a normei.

De asemenea, considerăm că era necesară analizarea dacă în sensul prezentei inițiative „*conflict de interese*” are același înțeles cu cel definit la art. 70 din *Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în*

mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare, iar în caz afirmativ ar fi fost necesară introducerea unei norme de trimitere, dacă inițiatorul urmărește să mențină același înțeles.

Observație valabilă și pentru art. 21 alin. (2).

9. Având în vedere dispoziția art. 7 alin. (5) din inițiativa legislativă, respectiv „*În cazul vacanței funcției sau al imposibilității temporare de exercitare a atribuțiilor, președintele este înlocuit de persoana desemnată prin Regulamentul de organizare și funcționare al Agenției, până la numirea unui nou președinte*”, precizăm că înlocuirea unei persoane care ocupă o funcție de demnitate publică nu poate fi realizată, decât în condițiile în care s-a realizat numirea persoanei în funcția de demnitate publică, și nu prin *regulamentul de organizare și funcționare a Agenției*.

Menționăm că *regulamentul de organizare și funcționare* reprezintă un document intern al persoanei juridice, care descrie structura, obiectivele, responsabilitățile și modul de funcționare internă a unei instituții, detaliind organigrama, atribuțiile compartimentelor și relațiile dintre acestea, fiind fundamental pentru managementul și transparența instituțională.

Acest document nu poate substitui forța juridică a actului de numire în funcția de demnitate publică, chiar și prin înlocuire, în caz de vacanță a funcției sau al imposibilității temporare de exercitare a atribuțiilor de președinte al *Agenției*.

10. Raportat la soluția normativă preconizată la art. 7 alin. (6) din examinarea reglementării propuse, observăm că aceasta conține norme cu caracter declarativ, sintagma „*președintele poate fi revocat*” afectează caracterul imperativ al normei și nu respectă exigențele de tehnică legislativă stabilite de art. 8 din *Legea nr. 24/2000*.

Constatăm, așadar, că normele propuse nu instituie obligații în sarcina entității menționate, ci sunt redactate sub forma unor recomandări, rămânând, astfel, la aprecierea acestora în ce măsură vor pune în aplicare dispozițiile preconizate.

Prin urmare, având în vedere caracterul pur declarativ al intervenției legislative, apreciem că o astfel de reglementare poate determina ambiguități cu privire la efectele pe care legea le-ar putea produce, aspect ce poate pune în discuție afectarea art. 1 alin. (5) din *Constituție*, în componenta privind calitatea legii.

De asemenea, în ceea ce privește art. 7 alin. (6) lit. c), apreciem că norma este mult prea generală, din conținutul acesteia nerezultând în mod clar care sunt situațiile în care președintele poate fi revocat, acest aspect putând genera *vicii de neconstituționalitate* din perspectiva art.1 alin. (5) din *Constituția României*.

11. La art. 9 din inițiativa legislativă, menționăm că se impunea eliminarea alin. (3) și alin. (5), având caracter superfluu, întrucât reiterează garanții și drepturi constituționale aplicabile de drept, în temeiul art. 1 alin. (1) din *Constituția României*, potrivit căruia respectarea *Constituției*, a supremației sale și a legilor este obligatorie.

În aceste condiții, apreciem că mențiunea este superfluă, întrucât reiterează o garanție constituțională aplicabilă de drept, motiv pentru care se impune eliminarea acesteia.

Observație valabilă și pentru art. 16 alin. (3), referitor la controlul Curții de Conturi, instituție supremă de audit financiar și autoritate independentă de rang constituțional.

12. Cu privire la art. 10 alin. (1) din inițiativa legislativă, prin care se prevede că „*numărul maxim de posturi din cadrul Agenției se stabilește prin Regulamentul de organizare și funcționare*”, apreciem că era necesar ca numărul maxim de posturi să fie stabilit printr-un act normativ de nivel primar și nu printr-un act administrativ ori prin reglementare la nivel terțiar, în mod discreționar fără criterii clare stabilite prin norma primară.

În același sens, facem precizarea că și criteriile prevăzute la art. 25 alin. (1) și (2) era necesar a fi prevăzute la nivel primar, având în vedere că, în baza aplicării acestora, anumite raporturi de muncă urmează a fi încetate.

De asemenea, subliniem că prevederile referitoare la stabilirea numărului maxim de posturi prin regulamentul de organizare și funcționare, precum și cele referitoare la stabilirea structurii organizatorice, atribuțiile direcțiilor și compartimentelor prin regulament, se repetă pe parcursul propunerii normative în mod nejustificat, a se vedea art. 10 alin. (1), art. 11 alin. (3), și art. 26 alin. (2) și art. 29 alin. (2).

În ceea ce privește instituirea obligației de obținere a „*avizului Comisiei parlamentare permanente*”, prevăzută la art. 10 alin. (1), subliniem că, pentru respectarea dispozițiilor art. 64 din *Constituție*, un asemenea aviz nu poate fi solicitat pentru adoptarea actelor administrative

ale unei autorități publice distincte de Parlament, fiind necesară, în consecință, revizuirea soluției normative propuse.

Suplimentar, tot la alin.(1) al art.10 din inițiativa legislativă se propune ca numărul maxim de posturi al *Agenției* să se stabilească prin *Regulamentul de organizare și funcționare* (ROF), care se aprobă prin hotărâre a Parlamentului, iar la art.12 se propune ca în cadrul *Agenției* să funcționeze 4 direcții care vor fi prevăzute în structura organizatorică care se aprobă, de asemenea, prin ROF.

Precizăm că măsurile menționate, pe lângă caracterul impredictibil asupra cheltuielilor bugetare generat de aprobarea acestora prin ROF, sunt de natură a conduce la majorarea numărului de posturi și a cheltuielilor de personal, ceea ce intră în contradicție cu politica în domeniul cheltuielilor de personal și a posturilor din sistemul public, astfel cum este aceasta stabilită prin *Programul de guvernare*.

Având în vedere că, în prezent, Institutul pentru Studiarea Revoluției Române din Decembrie 1989 funcționează cu un număr maxim de 25 de posturi, exclusiv secretarul general și directorul general, iar pentru constituirea unei direcții este necesar un număr de 20 de posturi de execuție, aplicarea prevederilor art.12 din inițiativa legislativă conduce la o majorare de cel puțin trei ori a numărului de posturi al *Agenției* (minim 84 de posturi).

13. Referitor la art. 11 din inițiativa legislativă, care prevede aprobarea regulamentului de organizare și funcționare al *Agenției* prin hotărâre a Parlamentului, apreciem că această soluție trebuie reanalizată, având în vedere natura juridică a hotărârilor parlamentare și limitele constituționale ale acestui tip de act în raport cu reglementarea organizării și funcționării unei autorități administrative.

Subliniem că hotărârile Parlamentului, prin natura lor, nu pot fi utilizate ca instrumente de reglementare primară sau secundară de drept comun, acestea nefiind asimilabile legii sau hotărârilor Guvernului adoptate în temeiul art. 108 din *Constituție*.

Ca atare, arătăm că atribuția Parlamentului de a adopta hotărâri nu poate fi exercitată în afara cadrului constituțional, iar hotărârile Parlamentului nu pot avea ca obiect reglementarea organizării și funcționării unor autorități publice în afara sferei autonomiei parlamentare.

Impunerea obiectului de reglementare a hotărârii Parlamentului ar transforma hotărârea Parlamentului într-un instrument normativ cu

aplicabilitate generală și ar conduce la eludarea sistemului constituțional al izvoarelor de drept și la afectarea *principiului legalității* consacrat de art. 1 alin. (5) din *Constituție*.

Observație valabilă și pentru art. 13 lit. m), art. 26 și art. 29.

14. Cu privire la prevederile art. 14 din inițiativa legislativă, apreciem că acestea contravin art. 64 din *Constituție*, întrucât atribuțiile comisiilor parlamentare se stabilesc prin hotărâre a Parlamentului, în temeiul art. 64 alin. (1) din *Constituție*, în acord cu intenția și scopul înființării comisiilor parlamentare, și nu prin lege.

În acest sens, în jurisprudența sa¹, instanța de contencios constituțional a constatat că „*una dintre formele de control parlamentar este cea realizată prin intermediul comisiilor permanente sau de anchetă. În acest sens, art. 64 alin. (4) teza întâi din Constituție prevede că „Fiecare Cameră își constituie comisii permanente și poate institui comisii de anchetă sau alte comisii speciale“. Fiind reglementate la nivel constituțional, nici legea și nici regulamentul parlamentar nu pot ignora această realitate constituțională. Prin urmare, aceste acte normative trebuie să le reglementeze în mod expres și să instituie proceduri, instrumente și mijloace suficiente, care să dea substanță prevederii constituționale. În analiza sesizării de neconstituționalitate, Curtea trebuie să țină cont de nivelul reglementării în privința comisiilor permanente sau de anchetă, respectiv cel constituțional, astfel încât modelarea acesteia se poate realiza numai din confruntarea cu alte principii, exigențe și valori de aceeași natură, și anume constituțională. Prin urmare, nicio reglementare infraconstituțională nu poate știrbi caracterul efectiv al textului constituțional referitor la controlul parlamentar realizat prin anchete parlamentare.*

28. Prin urmare, determinarea conținutului și a limitelor conceptului de anchetă parlamentară se poate realiza numai prin coroborarea prevederilor *Constituției*; în acest context revine în sarcina Curții Constituționale, în calitate de garant al supremației *Constituției* și de unică autoritate de jurisdicție constituțională, să stabilească atât conținutul și valențele, cât și raporturile în care se află textul constituțional referitor la ancheta parlamentară cu celelalte texte constituționale”.

---

¹ Decizia nr. 430/2017 referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a dispozițiilor Hotărârii Parlamentului României nr. 38/2017 privind modificarea și completarea art. 9 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului

29. *Jurisprudența anterioară a Curții Constituționale a stabilit că instituirea unei comisii de anchetă reprezintă o aplicare a dispozițiilor art. 69 alin. (1) din Constituție, respectiv a principiului potrivit căruia parlamentarii sunt în serviciul poporului. Aceștia, beneficiind de legitimitatea textului constituțional menționat, trebuie să dea dovadă de aplecare spre discutarea, dezbateră și rezolvarea problemelor comunității și nicidecum să le ignore. De asemenea, Curtea a reținut că nicio autoritate sau instituție publică nu poate limita sau nega acest principiu, senatorii și deputații exercitându-și mandatul în conformitate cu interesul superior al comunității și cu respectarea competențelor strict determinate prin Constituție [Decizia nr. 924 din 1 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 787 din 22 noiembrie 2012]. Prin urmare, în mod conceptual, ancheta parlamentară, fiind o consecință directă a principiului democratic al reprezentativității, are drept obiectiv cercetarea, documentarea și controlul problemelor de interes public, care, prin natura lor, sunt în mod intrinsec legate de binele comun și de apărarea interesului național.*

30. *Prin urmare, Curtea, determinând rațiunea normativă a anchetei parlamentare, a recunoscut plenitudinea funcției de control a Parlamentului, stabilind, în jurisprudența sa expressis verbis că, pentru ca un control parlamentar să fie autentic, el trebuie să fie deplin, adică Parlamentul țării trebuie să dispună de posibilitatea de a lua orice măsuri pentru a da consistență acestei plenitudini [Decizia nr. 48 din 17 mai 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 125 din 21 mai 1994], plenitudine care, însă, trebuie exercitată cu respectarea competențelor strict determinate de Constituție.*

Observație valabilă și pentru prevederile art. 30 alin. (3).

15. La art. 16 alin. (1) din inițiativa legislativă, privind calitatea președintelui Agenției de ordonator principal de credite, semnalăm că această dispoziție reiterează nejustificat prevederile art. 7 alin.(4).

16. La art.17 din inițiativa legislativă, se precizează că Agenția poate realiza venituri extrabugetare, în condițiile legii pentru finanțarea activității curente.

Precizăm că, potrivit prevederilor alin.(2) al art.10 din *Legea nr.500/2002*, „este interzisă elaborarea de acte normative prin care se creează cadrul legal pentru constituirea de venituri care pot fi utilizate în sistem extrabugetar, cu excepția prevederilor art.67”.

Astfel, considerăm că era necesară eliminarea sintagmei „*venituri extrabugetare*” de la art.17 din inițiativa legislativă.

17. Cu privire la art. 20 alin. (5) din inițiativa legislativă, respectiv „...*cu excepția eventualei decontări a cheltuielilor de deplasare, în condițiile stabilite prin ROF*”, precizăm faptul că drepturile și obligațiile personalului autorităților și instituțiilor publice în cazul deplasării în interesul serviciului, indiferent de modul de finanțare și subordonare, se realizează cu încadrarea în fondurile prevăzute cu această destinație în bugetele acestora, aprobate în condițiile legii.

Actul normativ de reglementare este *Hotărârea de Guvern nr.714/2018 privind drepturile si obligațiile personalului autorităților și instituțiilor publice pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării în interesul serviciului, cu modificările și completările ulterioare*, iar în baza acestei hotărâri, pot fi emise de către ordonatorii principali de credite, norme metodologice proprii de punere în aplicare, potrivit art. 3 alin. (2) din hotărâre.

În contextul prezentat, considerăm că era necesară modificarea normei amintite din cadrul inițiativei legislative.

18. În contextul în care, la art.27 din inițiativa legislativă, se precizează că *Agenția „își începe activitatea la data intrării în vigoare a Legii bugetului de stat pentru anul 2026”*, ar fi trebuit reglementat și faptul că, la data reorganizării, *Institutul pentru Studierea Revoluției Române din Decembrie 1989*, restituie Senatului României, eventualele subvenții încasate de la acesta și neutilizate în anul 2026.

De asemenea, precizăm că dispozițiile art. 27 alin. (1) și respectiv art. 31 sunt contrarii, fiind necesară menționarea doar a dispoziției cuprinse la art. 31.

19. Cu privire la măsurile preconizate la art. 28 din inițiativa legislativă, privind abrogarea, precizăm că, potrivit normelor de tehnică legislativă, abrogarea trebuie să producă efecte la o dată certă, determinată/determinabilă și previzibilă.

O asemenea suprapunere normativă este contrară *principiului securității juridice și al previzibilității legii*, consacrat de art. 1 alin. (5) din *Constituție*, precum și exigențelor de tehnică legislativă care impun o succesiune clară și coerentă a normelor juridice aplicabile.

În acest sens, *Curtea Constituțională* a reținut, prin *Decizia nr. 242/2020*², paragraful 87, că legiuitorul are obligația de a reglementa în mod clar raportul temporal dintre normele succesive, astfel încât să fie evitată existența unor reglementări concurente sau suprapuse, chiar și pentru o perioadă limitată de timp.

Curtea a subliniat că menținerea simultană în vigoare a unor norme care vizează același domeniu de reglementare, fără o delimitare precisă a momentului încetării efectelor uneia dintre acestea, este de natură să creeze incoerență legislativă și să afecteze stabilitatea raporturilor juridice.

Raportat la aceste considerente, condiționarea abrogării actului normativ anterior de un eveniment viitor, a cărui producere nu este determinată cu certitudine prin lege, accentuează riscul de paralelism legislativ și lasă neclar cadrul juridic aplicabil pe durata perioadei tranzitorii.

În consecință, apreciem că se impunea revizuirea soluției normative în sensul stabilirii unui moment cert, determinat sau determinabil în mod obiectiv, al abrogării actului normativ anterior, pentru a asigura coerența reglementării și conformitatea acesteia cu exigențele art. 1 alin. (5) din *Constituție*, astfel cum au fost interpretate în jurisprudența *Curții Constituționale*.

Totodată, referitor la măsurile preconizate la art. 28 alin. (2) privind abrogarea, apreciem că acestea contravin art. 64 și art. 65 din *Legea nr. 24/2000*.

Precizăm că, în vederea abrogării, dispozițiile normative vizate trebuie determinate expres, începând cu legile și apoi cu celelalte acte normative, prin menționarea tuturor datelor de identificare a acestora.

20. Apreciem că era necesară revizuirea art. 30 alin. (1) și (2), în sensul eliminării *Secretariatului General al Guvernului*, ca fiind o instituția care să ducă „la îndeplinire dispozițiile prezentei legi în termenii și condițiile stabilite în aceasta”, eliminându-se corelativ și mențiunea referitoare la asigurarea „în limita bugetului aprobat potrivit legii, resursele financiare și logistice necesare funcționării Agenției”, dispoziție al cărei înțeles gramatical este oricum, în disonanță cu art.1 alin. (2) și (3) din inițiativa legislativă.

---

² referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii privind prelungirea mandatelor autorităților administrației publice locale

21. Din perspectiva motivării soluțiilor legislative preconizate, analizând *Expunerea de motive*, constatăm că inițiativa legislativă nu beneficiază de o temeinică fundamentare, iar măsurile propuse nu sunt motivate corespunzător, nefiind respectate prevederile art. 6, art. 30 și art. 31 din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, potrivit cărora instrumentul de prezentare și motivare trebuie să includă cerințele care reclamă intervenția normativă, cu referire la insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare, impactul socioeconomic, impactul asupra sistemului juridic, consultările derulate în vederea elaborării proiectului de act normativ, organizațiile și specialiștii consultați, precum și activitățile de informare publică.

Așadar, referitor la motivarea prevăzută în *Expunerea de motive*, din cauza conținutului sumar prezentat și argumentat, apreciem că aceasta nu a fost elaborată cu respectarea cerințelor prevăzute de art. 31 din *Legea nr. 24/2000*, referitoare la elementele obligatorii din cuprinsul instrumentului de prezentare și motivare.

Menționăm că orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative³, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat. Astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate - care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat.

De asemenea, conform dispozițiilor art. 8 alin. (2) și (4) teza întâi din *Legea nr. 24/2000*, prin modul de exprimare actul normativ trebuie să asigure dispozițiilor sale un caracter obligatoriu, „*textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce*”, iar „*forma și estetica exprimării nu trebuie să prejudicieze stilul juridic, precizia și claritatea dispozițiilor*”.

De asemenea, potrivit art. 36 alin. (1) din aceeași lege, „*actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale și de ortografie*”, iar potrivit art. 38 alin. (1), „*textul articolelor trebuie să aibă caracter dispozitiv, să prezinte norma instituită fără explicații sau justificări*”.

---

³ A se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 1/2012;

Amintim că, prin lipsa de claritate și precizie a normelor preconizate, care ar genera confuzii în interpretarea/aplicarea acestora, se pot crea și premisele unor *vicii de neconstituționalitate* prin raportare la art. 1 alin.(3) și alin. (5) din *Legea fundamentală* referitoare la *principiul stabilității/securității raporturilor juridice* pe componenta privind calitatea legii, respectiv *principiul legalității*.

În acest sens, precizăm că aceasta nu respectă exigențele impuse de art. 39 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000* privitoare la referirea la alte acte normative și cele ale art. 63⁴ din aceeași lege.

22. Aplicarea prevederilor inițiativei legislative determină impact financiar, care nu este specificat în *Expunerea de motive*.

În acest context, menționăm că Guvernul are obligația de a conduce politica fiscal-bugetară în mod prudent pentru a gestiona resursele, obligațiile bugetare și riscurile fiscale, iar adoptarea inițiativei legislative ar influența negativ ținta de deficit bugetar, stabilitatea macroeconomică și ratingul de țară în relația cu organismele financiare internaționale.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Ilie-Gavril BĂLOIAN
PRIM-MINISTRU

Domnului deputat Sorin-Mihai GRINDEANU
Președintele Camerei Deputaților